

POVSOD JE LEPO, A NAJLEPŠE JE DOMA

Življenjepis, Dušan Kerin, kriminalistični svetnik

Rodil sem se leta 1959 v Novem mestu očetu krojaču in materi delavki v tovarni zdravil Krka v Novem mestu. Poleg mene sta starša imela še enega otroka, mojega štiri leta mlajšega brata Zorana.

Slika 1: Miličnik Dušan Kerin na postaji milice v Krškem leta 1980.

Osnovno šolo sem končal v Novem mestu in se leta 1975 vpisal na kadetsko šolo v Ljubljani, kamor sem bil po opravljenih sprejemnih izpitih tudi sprejet. Vsa štiri leta šolanja na omenjeni srednji šoli sem bil odličen učenec, zaradi česar nisem imel mature in sem imel tudi možnost izbrati kraj službovanja. Ker je bilo v tistem času nemogoče izbrati Upravo javne varnosti, v kateri si imel prijavljeno stalno prebivališče, sem se odločil za Postajo milice (v

nadaljevanju PM) Krško, ki se mi je takrat zdela dokaj blizu Novega mesta. Uspešno dokončanje šolanja v Kadetski šoli je pomenilo tudi dokončanje vojaškega roka.

Ves čas me je spremljal šport. Poleg borilnih veščin, za katere sem se navdušil v kadetski šoli, so me vseskozi navduševali kolektivni športi, kot sta košarka in nogomet. Redno sem se udeleževal tekmovanj v judu, karateju in jiu-juitsu, kjer sem se kar nekajkrat uvrstil med tri najboljše tekmovalce v svoji kategoriji v okviru slovenske policije (takratne milice). Vsa leta sem tudi rekreativno igral mali nogomet v različnih posavskih »ligah«.

Slika 2: Kadet Dušan Kerin (desno) na šolskem tekmovanju v karateju v Tacnu leta 1978.

Na PM Krško sem s strani izkušenih mentorjev in vodstva enote dobil vse potrebne izkušnje za uspešno delo miličnika. Leta 1981 sem napredoval na delovno mesto pomočnika vodje varnostnega okoliša in nato leta 1982 v vodjo varnostnega okoliša na PM Krško, ki je v tistem času in razmerah predstavljal enega izmed temeljev družbene samozaščite v okolišu, za katerega je bil zadolžen. V letu 1983 sem bil vključen v Posebno enoto milice Uprave za notranje zadeve (v nadaljevanju UNZ) Krško, kjer sem pridobival posebna znanja in izkušnje s strani obvladovanja agresivne množice, kakor tudi s področja protiterorističnega delovanja in delovanja v primeru vojne nevarnosti in vojne.

Leta 1982 sem se poročil s Krčanko Zorico Mižigoj. V zakonu sta se nama rodila hčerka Anja in sin Gregor.

Na lastno željo in predlog UNZ Krško sem leta 1985 odšel na šolanje v Višjo šolo za notranje zadeve v Ljubljano, ki sem jo uspešno zaključil in bil leta 1987 razporejen na delovno mesto pomočnika komandirja PM Brežice. Na omenjenem delovnem mestu sem delal do leta 1989, ko sem bil na lastno željo in na predlog UNZ Krško razporejen na delovno mesto kriminalista v Oddelku za zatiranje kriminalitete UNZ Krško, s čimer se je tudi končala moja kariera uniformiranega delavca milice.

Leta 1989 sem poveljeval Posebni enoti milice UNZ Krško, ki je v okviru akcije Sever in napovedanega »mitinga resnice« v Ljubljani v Krakovskem gozdu (območje sedanje avtoceste Zagreb–Ljubljana) pripravila vse potrebno za ustavitev napovedane kolone

»uvoženih mitingarjev«. Načrtovali in izvedli smo vse potrebne ukrepe za zaustavitev kolone avtobusov in osebnih vozil, s katerimi naj bi iz Srbije prišle organizirane skupine izgrednikov, katerih temeljni cilj je bil rušenje demokratično izvoljenih slovenskih oblasti. Zanimiva je bila tudi reakcija prebivalcev ob trasi, kjer smo predvideli blokado, saj so samozaščitno odstranili ali zablokirali vse dostope na takratno magistralno cesto. Pri ogledu trase smo ugotovili, da je bil odstranjen tudi provizoričen mostiček, preko katerega smo načrtovali dovoz cistern z vodo za vodni top, tako da smo morali nekoliko spremeniti načrt oskrbe. Slovenija in njena milica sta takrat s svojo držo in predvsem enotnim nastopom jasno pokazali, da bo Slovenija svoje vodstvo izbirala sama na demokratičnih volitvah, brez vmešavanja kogarkoli. Iz današnje perspektive lahko mirno in suvereno izjavim, da je moč te dogodke šteti za začetek nastanka nove slovenske policije in pripravo na osamosvojitve Slovenije. Vse naše priprave in predvsem resna in enotna drža so prepričale »mitingarje«, da se v Slovenijo iz Srbije niso napotili.

Omeniti je potrebno, da sem bil takrat v milici verjetno edini neuniformiran delavec (kriminalist), ki mu je bilo zaupano vodenje posebne enote milice.

Leta 1990 sem napredoval na delovno mesto načelnika Oddelka za zatiranje kriminalitete na UNZ Krško. V letu 1991 sem bil kot takratni načelnik Službe za zatiranje kriminalitete Policijske uprave Krško aktivno udeležen v osamosvojitveni vojni za Slovenijo. Pred vojno sem aktivno sodeloval pri prevozu in deponiranju orožja na posebej izbranih lokacijah, kakor tudi njihovem varovanju, da ne bi prišle v roke JLA, ki je takrat izvajala razorožitev slovenske milice in teritorialne obrambe. Naloge v času vojne so bile predvsem dokumentiranje vseh nasilnih dejanj agresorja, izsleditev in prijetje pripadnikov JLA, pomoč pri prebegu vojakov in starešin iz JLA, selitvi članov družin prebeglih starešin JLA, zbiranje podatku o pripadnikih JLA, ki so bili osumljeni umora ene ali več oseb ali uničenje civilnih ciljev v času vojne (blokada na Prilipah, blokada na Medvedjeku, bombardiranje RTV oddajnikov po Sloveniji ...).

Takoj po vojni v Sloveniji¹, meseca julija 1991, sem bil udeležen v »ilegalni« akciji reševanja slovenskih vojakov iz Hrvaške (Šibenik) v Slovenijo, kjer nam je uspelo v Slovenijo varno prepeljati poln avtobus mladih slovenskih fantov, ki so služili JLA in so pobegnili iz svojih enot. Akcija je bila izvedena na predlog takratnega slovenskega ministra za notranje zadeve, v sodelovanju s kolegi iz hrvaške policije in je imela eno »kozmetično« napako; v primeru prijetja na Hrvaškem bi se ministrstvo distanciralo glede omenjene akcije, jaz in kolegi, ki so sodelovali v omenjeni akciji, pa bi odgovarjali za hujše kaznivo dejanje v okviru vojaške jurisdikcije in bi kar nekaj časa prebili v zaporu. O omenjenem dejstvu smo bili seznanjeni, vendar smo se kljub možnim posledicam odločili, da bomo opisano »reševanje« izvedli.

Za organe za notranje zadeve v Posavju se vojna ni končala 7. julija 1991, ker smo se takrat prvič srečali z dejanji, ki so imela vse znake terorizma. Pripadniki posebne enote JLA iz Niša, ki so bili nameščeni na letališču Cerklje ob Krki, so z namenom destabiliziranja politične ureditve in z namenom vnašanja strahu med prebivalce izvajale diverzije na električnem omrežju na območju takratne PP Krško². Preiskava omenjenih dejanj je mobilizirala tako

---

¹ Zmagovito Posavje; Dušan Kerin: Vrnitev domov.

² Posavje v letih 1989–1991; Dušan Kerin: Svojevrstna budnica.

celotno posavsko milico kot tudi občane, pri čemer nam je uspelo izslediti tako storilce kot tudi njihove pomagače.

Po vojni sem nadaljeval delo in naloge kot vodja Sektorja kriminalistične policije na Policijski upravi Krško, vse do leta 1996, ko sem bil razporejen na dela in naloge višjega kriminalističnega inšpektorja v Sektorju za mednarodno policijsko sodelovanje v Upravi kriminalistične policije v Ljubljani. V tem obdobju sem se s strani BKA (Bundeskriminalamt – Nemške Zvezne Policije) in FBI (Federal Bureau of Investigation – Zveznega preiskovalnega urada ZDA) usposobil in specializiral za področje izročanja kriminalcev, ki so bili iskani s strani slovenskih sodišč in so bili na podlagi mednarodne tiralice prijete v tujini. Izročitve so potekale z letali v rednem potniškem prometu, kar je predstavljalo poseben varnostni izziv. Na podlagi pridobljenih izkušenj sem v Sloveniji, skupaj v sodelovanju s FBI organiziral usposabljanje za izvajanje izročitev in predaj na letalih in letališčih, na katerem so sodelovali predstavniki policij Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Srbije, Črne gore, Romunije, Madžarske in Makedonije. Za omenjeno delovno področje sem pripravil tudi priročnik³, ki je v uporabi v vseh omenjenih državah še danes.

V obdobju 1992 do 1994 in 2004 do 2006 sem uspešno zaključil študij na Fakulteti za varnostne vede v Mariboru, kjer sem dokončal specializacijo s področja kriminalističnega preiskovanja in pridobil naziv »Specialist kriminalističnega preiskovanja«.⁴

Na delovnem mestu višjega kriminalističnega inšpektorja sem bil do leta 2005, ko sem bil razporejen na delovno mesto vodje Sektorja za mednarodno policijsko sodelovanje v Upravi kriminalistične policije z nazivom kriminalistični svetnik. Vodenje omenjenega sektorja je pomenilo, da sem bil hkrati šef Interpola⁵ in Europola⁶ Slovenije, kakor tudi oddelka SIRENE⁷ (Supplementary Information Request at National Entry), ki je bil pristojen za komunikacijo s Schengenskim informacijskim sistemom – SIS⁸.

V letu 2007 sem bil s strani ministra za notranje zadeve zadolžen za pripravo slovenske policije za vstop v Schengen, predvsem na področju mednarodnega policijskega sodelovanja in SIS-SIRENE, pri čemer je bila naloga izvedena nad pričakovanji in je bila Slovenija edina država, ki ob vstopu v Schengen ni imela težav.

Leta 2008 sem predsedoval dvema delovnim skupinama v okviru Sveta Evropske unije (SIS-SIRENE in Schengen acquis) v Bruslju, kjer sem bil zadolžen za pripravo zakonodajnih predlogov s področja policijskega sodelovanja in Schengenskega informacijskega sistema.

---

³ »Priročnik za izvajanje izročitev in predaj na letalih in letališčih«

⁴ Univerza v Mariboru, Fakulteta za policijsko varnostne vede, »Ukrepi Evropske unije na področju boja proti organiziranemu kriminalu in terorizmu – Specialistična naloga«, Ljubljana 2006.

⁵ Interpol – Mednarodna organizacija kriminalistične policije s kratico Interpol je ena izmed najstarejših mednarodnih organizacij v svetu in nedvomno najstarejša in največja mednarodna organizacija na področju mednarodnega policijskega sodelovanja s sedežem v Lyonu (Francija).

⁶ Europol – Evropski policijski urad s sedežem v Haagu.

⁷ SIRENE – Nacionalni organ, pristojen za komunikacijo s Schengenskim informacijskim sistemom in mednarodno policijsko sodelovanje na schengenskem območju.

⁸ SIS – Schengenski informacijski sistem namenjen vzdrževanju javne varnosti na schengenskem območju.

Istega leta mi je bilo s strani EU zaupano tudi vodenje evalvacije švicarske policije, glede njihove pripravljenosti za vstop v Schengen.

Zadnjih osemnajst let mojega službovanja v policiji je bilo povezano z mednarodnim sodelovanjem, kar mi je omogočilo, da sem prepotoval vse celine in se družil s kolegi policisti iz različnih držav po vsem svetu. Zadolžen sem bil za implementacijo vseh pravnih aktov s področja mednarodnega policijskega sodelovanja, pri čemer se je sama implementacija nanašala na prenos pravne materije v nacionalno zakonodajo, pripravo organizacijske in operativne postavitve, kakor tudi samo izvajanje.

Leta 2014 sem se upokojil z nazivom kriminalistični svetnik, vendar se s tem moja »policijska kariera« še ni končala, ker sem aktivno vključen v različne projekte EU, predvsem na območju držav bivše Jugoslavije, kjer s svojim znanjem in izkušnjami pomagam pri implementaciji novih oblik in metod dela, uvajanjem novih orodij ter vključevanju v Schengen.

Poleg vseh opisanih »obremenitev« si vsakodnevno najdem čas za šport, bodisi v obliki teka, planinarjenja, sprehoda s psom, pozimi pa teka na smučeh. Predvsem v poletnem času pa me pogosto na ribolov zvabi Krka s svojo magično privlačnostjo in čudovito pokrajino.

Če se ozrem nazaj in na celotno kariero, ugotavljam, da je bil poklic miličnika in policista spoštovan vse do zgodnjih devetdesetih let in z občasnimi »prebliski« tudi nekaj kasneje. Država se je iz matere prelevila v mačeho, ki je v zadnjih petnajstih letih močno zmanjšala policijski kader in predvsem investicije v zgradbe, opremo in usposabljanje. Zaradi slednjega so policisti po nepotrebnem izpostavljeni prekomernim tveganjem in morajo svoje pravice iskati na sodiščih in preko različnih oblik sindikalnega dela tudi na ulici.⁹ Katastrofalno je tudi ravnanje s policisti, ki izpolnijo pogoje za upokojitev. Poleg nizkih pokojnin je nerazumljivo, da država upokojenim vojakom in policistom ob upokojitvi ne dodeli vsaj enega kosa orožja in potem poskrbi za usposabljanje na letni ravni, kar bi predstavljalo odlično osnovo za rezervni sestav.

V petintridesetih letih službovanja v slovenski policiji sem prejel naslednja priznanja:

- Bronasti znak zaslug za varnost (1985);
- Srebrni znak za prispevek k razvoju in krepitvi varnosti (1992);
- Zlati znak za pomembne zasluge za varnost (2003);
- Priznanje Komisarja policije Singapura (2006);
- Priznanje policije Malte (2006);
- Priznanje MNZ RS ob vstopu v Schengen (2007).
- Priznanje za slovensko predsedovanje EU (2008);
- Znak policije za 30 let dela (2010);
- Veliki ščit policije s srebrno zvezdo (2014);
- Zahvalnico Ministra za notranje zadeve Hrvaške (2014).

Dušan Kerin

---

⁹ Redka so leta, da pripadniki Policije v Sloveniji ne stavkajo.

Slika 3: Dušan Kerin kot vodja varnostnega okoliša na postaji milice v Krškem leta 1982.

Slika 4: Čiščenje orožja po taktični vaji posebne enote milice v Gotenici leta 1987. Dušan Kerin je prvi z leve.

Slika 5: Fotografija za spomin s stanovskimi kolegi onkraj velike luže. Po izročitvi kriminalca. Dušan Kerin v New Yorku leta 2006.

Slika 6: Dušan Kerin (prvi z leve) kot vodja evalvacije švicarske policije leta 2008.

Slika 7: Dušan Kerin (v sredini) s sodelavci med predsedovanjem delovni skupini v okviru Sveta Evropske Unije. Bruselj 2008.

Slika 8: Srečanje Dušana Kerina z generalnim sekretarjem INTERPOLA Ronaldom K. Noblom (desno) leta 2012.